

Vec C-403/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

24. máj 2019

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

Conseil d'État

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

24. apríl 2019

Dovolaateľka:

Société Générale SA

Odporca:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ETAT (Štátna rada, Francúzsko)

rozhodujúca

v spore

[*omissis*]
REPUBLIKA

FRANCÚZSKA

V MENE FRANCÚZSKEHO ĽUDU

[*omissis*] [administratívne údaje] [*omissis*] V súvislosti s nasledujúcim konaním:

Akciová spoločnosť Société Générale podala na Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil, Francúzsko) návrh na oslobodenie od povinnosti úhrady dodatočných odvodov dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobia ukončené v rokoch 2004 a 2005, ako aj od príslušného penále, a to ako materská spoločnosť integrovanej daňovej skupiny, ktorej členom je okrem iných Société Générale Asset Management (SGAM) Banque. Rozsudkom [*omissis*] z 3. februára 2011 Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil) jej návrhu vyhovel.

Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles, Francúzsko) rozsudkom [*omissis*] zo 17. marca 2016 vyhovel odvolaniu, ktoré podal ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat (minister pre rozpočet, verejné účty, verejnú službu a štátnu reformu), zrušil uvedený rozsudok a predmetnej spoločnosti uložil povinnosť úhrady dodatočných odvodov dane, od ktorej ju oslobodil Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil).

[*omissis*] Société Générale navrhuje, aby Conseil d'Etat (Štátna rada):

1. zrušila tento rozsudok;
2. v rámci rozhodovania vo veci samej zamietla odvolanie ministra;
3. subsidiárne položila Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku;
4. uložila štátu povinnosť zaplatiť 5 000 EUR podľa článku L. 761-1 code de justice administrative (správny súdny poriadok).

Société Générale tvrdí, že Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles):

– po tom, ako zrušil rozsudok Tribunal administratif de Montreuil (Správny súd Montreuil), opomenul odpovedať na žalobný dôvod, ktorý uviedla pred týmto súdom a ktorý je založený na namietateľnosti formálneho výkladu obsiahnutého

v základnej administratívnej dokumentácii s označením 5 I-3226, a porušil ustanovenia článku L. 80 A livre des procédures fiscales (zákoník daňových postupov),

– dopustil sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutkových okolností a porušil ustanovenia Code général des impôts (všeobecný daňový zákoník) v spojení s ustanoveniami článku 24 daňových zmlúv uzavretých medzi Francúzskom a Talianskom, Francúzskom a Spojeným kráľovstvom a Francúzskom a Holandskom, keď rozhodol, že sumy, ktoré spoločnosť SGAM Banque vyplatila svojim klientom za cenné papiere prijaté ako zábezpeky na zaistenie pôžičiek cenných papierov, ktoré im poskytla, alebo držané v rámci operácií štrukturalizácie kapitálu, predstavujú pri určovaní hornej hranice daňových kreditov, na ktoré si táto spoločnosť mohla uplatniť nárok na základe daňových zmlúv, výdavky odpočítateľné od dividend zo zahraničného zdroja, poberaných z týchto cenných papierov,

– nedostatočne odôvodnil svoj rozsudok a skreslil dokumenty v spise, ktorý mu bol predložený, keď poukázal na to, že sa obmedzila na spochybnenie existencie priamej súvislosti medzi sumami vyplatenými zmluvným partnerom spoločnosti SGAM Banque a nadobudnutím, uchovávaním alebo predajom týchto cenných papierov,

– nedostatočne odôvodnil svoj rozsudok a dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že odpočítanie súm vyplatených na základe zmlúv o pôžičkách cenných papierov alebo v rámci operácií štrukturalizácie kapitálu pri určovaní hornej hranice daňového kreditu sa nedotýka zásady voľného pohybu kapitálu chráneného právom EÚ.

[omissis] minister pre verejnú činnosť a verejné účty navrhol dovolanie zamietnuť. Tvrdí, že dôvody uvádzané Société Générale sú nedôvodné.

So zreteľom na ostatné dokumenty v spise;

so zreteľom na:

– Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

– Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

– Zmluvu medzi vládou Francúzskej republiky a vládou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovým únikom v oblasti daní z príjmov, podpísanú v Londýne 22. mája 1968,

– Zmluvu medzi vládou Francúzskej republiky a vládou Holandského kráľovstva o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovým únikom v oblasti daní z príjmov a majetku, podpísanú 16. marca 1973,

- Zmluvu medzi vládou Francúzskej republiky a vládou Talianskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovým únikom a podvodom, podpísanú 5. októbra 1989,
- všeobecný daňový zákonník a zákonník daňových postupov,
- rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 12. decembra 2002, C-385/00 (ECLI:EU:C:2002:750),
- rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev zo 14. novembra 2006, C-513/04 (ECLI:EU:C:2006:713),
- rozsudok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 20. mája 2008, C-194/06 (ECLI:EU:C:2008:289),
- rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 10. februára 2011, C-436/08 a C-437/08 (ECLI:EU:C:2011:61),
- rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 28. februára 2013, C-168/11 (ECLI:EU:C:2013:117),
- rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 17. septembra 2015, C-10/14, C-14/14 a C-17/14 (ECLI:EU:C:2015:608),
- rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 24. októbra 2018, C-602/17 (ECLI:EU:C:2018:856),
- rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 14. marca 2019, C-174/18 (ECLI:EU:C:2019:205),
- rozhodnutie Conseil d'État (Štátna rada) v sporovom konaní č. 357189 zo 7. decembra 2015 (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207);
- správny súdny poriadok,

[omissis] [procesné údaje]

Keďže:

1. Podľa článku 39 všeobecného daňového zákonníka: „1. *Čistý príjem je príjem po odpočítaní všetkých výdavkov...*“ Podľa prvého odseku bodu 1 článku 209 toho istého zákonníka v znení uplatniteľnom na sporné zdaňovacie roky: „*S výhradou ustanovení tohto oddielu, zisky podliehajúce dani z príjmov právnických osôb sa určia podľa pravidiel stanovených v článkoch 34 až 45... pričom sa berú do úvahy výhradne zisky dosiahnuté v podnikoch prevádzkovaných vo Francúzsku, ako aj tie, ktorých zdanenie prináleží Francúzsku na základe medzinárodnej zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia / ...*“ V bode 1 článku 220 tohto zákonníka v znení uplatniteľnom na tie isté zdaňovacie roky sa stanovuje: „*a) V odôvodnených prípadoch daň vyberaná zrážkou z príjmov z kapitálového*

majetku, uvedených v článkoch 108 až 119, článku 238f B a článku 1678a, dosiahnutých spoločnosťou alebo právnickou osobou, sa odpočíta od sumy dane, ktorú je povinná odvieť podľa tejto kapitoly. /Odpočet, ktorý sa má pritom vykonať, však nesmie presiahnuť zlomok tejto poslednej uvedenej dane zodpovedajúci sume uvedených príjmov. /b) Pokiaľ ide o príjmy zo zahraničného zdroja uvedené v článkoch 120 až 123, odpočet je obmedzený na sumu kreditu, ktorý zodpovedá dani vybranej zrážkou v zahraničí, alebo nahrádzajúcej daňovej úľave, ako je stanovené v medzinárodných zmluvách/.../.

2. Podľa článku 10 zmluvy medzi Francúzskom a Talianskom o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovým únikom a podvodom, uzavretej 5. októbra 1989: „1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaňovať v tomto druhom štáte. / 2. Tieto dividendy však možno zdaňovať aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu...“ Podľa ustanovení článku 24 tej istej zmluvy: „Dvojitému zdaneniu sa zamedzí takto: /1. V prípade Francúzska: /a) Zisky a iné kladné príjmy plynúce z Talianska, ktoré sú tam zdaňovateľné v súlade s ustanoveniami zmluvy, sa môžu zdaňovať aj vo Francúzsku, pokiaľ vznikli rezidentovi Francúzska. Talianska daň nie je pri výpočte zdaňovateľného príjmu vo Francúzsku odpočítateľná. Prijemca má však právo na daňový kredit odpočítateľný od francúzskej dane, v ktorej základe sú tieto príjmy zahrnuté. Tento daňový kredit sa rovná: /– v prípade príjmov uvedených v článkoch 10, 11, 12, 16 a 17... sume dane zaplatenej v Taliansku v súlade s ustanoveniami týchto článkov. Tento daňový kredit však nesmie presiahnuť sumu francúzskej dane zodpovedajúcu týmto príjmom...“
3. Podľa článku 9 zmluvy medzi Francúzskom a Spojeným kráľovstvom o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovým únikom a podvodom uzavretej 22. mája 1968, v znení uplatniteľnom na sporné zdaňovacie roky: „1. a) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom Spojeného kráľovstva, rezidentovi Francúzska, sú zdaňovateľné vo Francúzsku. /b) Ak má rezident vo Francúzsku právo na daňový kredit vo výške takejto dividendy podľa odseku 2 tohto článku, daň sa môže vybrať aj v Spojenom kráľovstve... /2. S výhradou ustanovení odsekov 3, 4 a 5 tohto článku, rezident Francúzska, ktorý poberá zo spoločnosti rezidenta Spojeného kráľovstva dividendy, ktorých je skutočným príjemcom, má právo, ak vo Francúzsku podlieha dani z týchto dividend, na daňový kredit, ktorý je s nimi spojený a na ktorý by mala nárok fyzická osoba rezident Spojeného kráľovstva, ak by takéto dividendy dostala, a má právo na vyplatenie preplatku daňového kreditu oproti dani v Spojenom kráľovstve, ktorú je povinný odvieť...“ Podľa ustanovení článku 24 tej istej zmluvy v znení uplatniteľnom na sporné zdaňovacie roky: „Dvojitému zdaneniu príjmov sa zamedzí takto:/... b) V prípade Francúzska:/... ii) Francúzsko prizná rezidentovi Francúzska, ktorý poberá príjmy uvedené v článkoch 9 a 17 zo zdroja v Spojenom kráľovstve a boli zdanené v Spojenom kráľovstve v súlade s ustanoveniami týchto článkov, daňový kredit zodpovedajúci výške dane zaplatenej v Spojenom kráľovstve. Tento daňový kredit, ktorý nesmie presiahnuť sumu francúzskej dane

spojenej s vyššie uvedenými príjmami, sa odpočíta od daní uvedených v článku 1 ods. 1 písm. b) tejto zmluvy, v ktorých základe sú tieto príjmy zahrnuté...“

4. Podľa článku 10 Zmluvy medzi Francúzskom a Holandskom o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovým únikom a podvodom uzavretej 16. mája 1973: *„1 Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaňovať v tomto druhom štáte. / 2. Tieto dividendy však možno zdaňovať aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu...“* Podľa ustanovení článku 24 tej istej zmluvy: *„Rozumie sa, že dvojitému zdaneniu sa zamedzí takto: /... B. – Pokiaľ ide o Francúzsko: /... b) Pokiaľ ide o príjmy uvedené v článkoch 8, 10, 11, 16 a 17, ktoré boli zdaňované v Holandsku v súlade s ustanoveniami týchto článkov, Francúzsko poskytne osobám, ktoré sú rezidentmi Francúzska a poberajú také príjmy, daňový kredit vo výške rovnajúcej sa sume holandskej dane. /Tento daňový kredit, ktorý nesmie presiahnuť výšku dane vybranej z dotknutých príjmov vo Francúzsku, sa odpočíta od daní uvedených v článku 2 ods. 3 písmeno b), v ktorých základe sú tieto príjmy zahrnuté...“*
5. Z ustanovení článku 220 bodu 1 písm. b) všeobecného daňového zákona uvedených v bode 1 vyplýva, že odpočítanie, od dane splatnej vo Francúzsku, zrážkovej dane odvedenej v zahraničí z príjmov zo zahraničného zdroja, na ktoré toto ustanovenie odkazuje, je obmedzené na sumu daňového kreditu zodpovedajúcu tejto zrážkovej dani, ako je stanovené v medzinárodných daňových zmluvách. Ak daňová zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia uzavretá medzi Francúzskom a iným štátom stanovuje, rovnako ako zmluvy uvedené v bodoch 2 až 4, že v prípade, ak spoločnosť podliehajúca dani z príjmu právnických osôb vo Francúzsku dostáva zo spoločnosti rezidenta iného štátu dividendy podliehajúce zrážkovej dani v tomto inom štáte, Francúzsko má právomoc zdaňovať tieto dividendy prvej spoločnosti, ale táto spoločnosť má právo na daňový kredit odpočítateľný od dane z príjmov právnických osôb, pričom však tento daňový kredit nesmie presiahnuť sumu francúzskej dane zodpovedajúcej týmto príjmom a táto maximálna suma sa musí určiť, ak v daňovej zmluve nie je stanovené inak, na základe súboru ustanovení všeobecného daňového zákonníka týkajúcich sa dane z príjmov právnických osôb vrátane článku 39, ktoré sa vzťahujú na daň z príjmov právnických osôb podľa článku 209, a to tak, že ešte pred uplatnením akejkoľvek zrážkovej dane, pokiaľ to nevyklúčujú osobitné ustanovenia, sa od sumy vyplatených dividend odpočítajú odôvodnené výdavky vynaložené výhradne na účely nadobudnutia, držby alebo predaja cenných papierov, z ktorých sa vyplatili dividendy, ktoré sú priamo spojené s týmto vyplatením dividend a neboli vynaložené na zvýšenie imania.
6. Z dokumentov v spise predloženom Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles) vyplýva, že Société Générale Asset Management (SGAM) Banque uskutočnila v rokoch 2004 a 2005 jednak operácie požičania cenných papierov, jednak operácie štrukturalizácie kapitálu. Operácie požičiavania cenných papierov zahŕňali poskytnutie cenných papierov zo strany

dlžníka na účely zabezpečenia cenných papierov, ktoré si požičal od SGAM Banque, ktorých dočasným vlastníkom sa stala táto banka. Článok 6 písm. G bod (i) vzorovej zmluvy nazvanej OSLA (Overseas Securities Lender's Agreement), uzavretej medzi SGAM Banque a jej zmluvnými partnermi, stanovil, že SGAM Banque je v zásade povinná vrátiť cenné papiere rovnocenné s tými, ktoré boli poskytnuté ako zábezpeka, aby zmluvní partneri mali nárok na vyplatenie dividend z týchto cenných papierov. Článok 6 písm. G) bod (ii) tiež stanovil, že v prípade nevrátenia cenných papierov umožňujúcich dlžníkovi poberať dividendy bude SGAM Banque povinná zaplatiť dlžníkovi peňažnú sumu alebo mu vydať aktíva v hodnote rovnajúcej sa sume týchto dividend. Operácie štrukturalizácie kapitálu zahŕňali najmä správu, zabezpečovanú spoločnosťou SCAM Banque, košov kapitálových cenných papierov zodpovedajúcich profilom správy stanoveným jej zmluvnými partnermi. V tejto súvislosti SGAM Banque vyberala dividendy získané z cenných papierov zahrnutých v zložení košov kapitálových cenných papierov, ktoré nadobudla, avšak na základe plnení odpredaných jej zmluvným partnerom bola povinná vyplatiť týmto partnerom sumu zodpovedajúcu sume získaných dividend, ako aj sumu, o ktorú sa zvýšila hodnota cenných papierov. Za to zmluvní partneri platili SGAM Banque pevnú odmenu za správu koša kapitálových cenných papierov.

7. V rámci týchto dvoch typoch operácií dostala SGAM Banque, pokiaľ ide o cenné papiere spoločností rezidentov Talianska, Spojeného kráľovstva a Holandska, dividendy znížené o dane vybrané zrážkou v týchto troch štátoch. Po účtovnom audite SGAM Banque daňová správa spochybnila odpočítanie od sumy dane z príjmov právnických osôb, odvedenej za zdaňovacie obdobia ukončené v rokoch 2004 a 2005, zlomku daňových kreditov zodpovedajúcich týmto zrážkovým daniam, ktoré spoločnosť odrátala od dane z príjmov právnických osôb, ktorú bola povinná odvieť vo Francúzsku. [omissis] [zopakovanie pripomienky konania uvedeného na strane 1]
8. Société Générale tvrdí, že Cour administrative d'appel de Versailles (Odvolací správny súd Versailles) sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď opomenul odpovedať na žalobný dôvod, ktorý vychádza z toho, že uplatňovaním pravidiel pripomenutých v bode 5 dochádza k porušeniu zásady voľného pohybu kapitálu chráneného právom Únie. Poukazuje na to, že operácie s cennými papiermi zahraničných spoločností uskutočňované spoločnosťami, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb vo Francúzsku, sú podľa jej názoru znevýhodňované oproti operáciám s cennými papiermi francúzskych spoločností, lebo spôsob určenia hornej hranice daňových kreditov, ktorých priznanie je upravené v daňových zmluvách, ktoré Francúzsko uzavrelo s cieľom vylúčiť dvojité zdanenie dividend vyplývajúce z ich zdanenia na jednej strane štátom zdroja dividend a na druhej strane Francúzskom, umožňuje odpočítať daň vybranú v štáte zdroja od dane z príjmov francúzskych právnických osôb len v nedostatočnom rozsahu. V tejto súvislosti sa odvoláva na rozsudky Súdneho dvora zo 17. septembra 2015 Miljoen, X a Société Générale, C-10/14, C-14/14 a C-17/14, a z 28 februára 2013 Beker, C-168/11.

9. Conseil d'Etat (Štátna rada) poznamenáva, že pravidlá uvedené v bode 5 majú kompenzovať znevýhodnenie, ktoré môže vyplývať zo súbežného výkonu daňových právomocí, ktoré majú jednotlivé členské štáty, a že na účely takejto kompenzácie sa horná hranica odpočtu určí tak, že na dividendy zo zahraničného zdroja podliehajúce zrážkovej dani sa uplatnia ustanovenia všeobecného práva všeobecného daňového zákonníka, pričom výdavky, ktoré sa odrátajú od sumy týchto dividend ešte pred ich zdanením zrážkovou daňou, sa odrátajú aj pri určovaní základu dane z príjmov právnických osôb splatnej vo Francúzsku. Do týchto pravidiel sa premietol záväzok Francúzska úplne sa v relevantných prípadoch vzdať daňových príjmov, ktoré by malo zo zdanenia dividend zo zahraničného zdroja daňou z príjmov právnických osôb. Conseil d'Etat zdôrazňuje, že odpočet daňového kreditu, ktorý je väčší ako ten, ktorý vyplýva z uplatnenia týchto pravidiel, môže viesť nielen k tomu, že sa Francúzsko vzdá takých príjmov, ale aj k tomu, že bude niesť celé alebo časť bremena dane, ktorej tieto dividendy podliehajú v štáte, kde sa nachádza ich zdroj.
10. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že v prípade neexistencie zjednocovacích alebo harmonizačných opatrení prijatých na úrovni Únie majú členské štáty naďalej právomoc prostredníctvom zmluvy alebo jednostranne definovať kritériá rozdelenia svojej daňovej právomoci, najmä s cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu, a že zachovanie tohto rozdelenia daňovej právomoci je legitímnym cieľom uznaným Súdny dvorom (rozsudok zo 17. septembra 2015, Miljoen, X a Société Générale C-10/14, C-14/14 a C-17/14, bod 76). Predovšetkým právo Únie vo svojom súčasnom stave nestanovuje všeobecné kritériá na rozdelenie právomocí medzi členské štáty, pokiaľ ide o vylúčenie dvojitého zdanenia v rámci Únie. Okolnosť, že tak členský štát, z ktorého dividendy pochádzajú, ako aj členský štát, v ktorom má akcionár bydlisko, môžu tieto dividendy zdaňovať, neznamena, že členský štát bydliska je v zmysle práva Únie povinný zabrániť nevýhodám, ktoré by mohli vyplývať z výkonu právomoci takto rozdelenej medzi oba členské štáty (rozsudok veľkej komory zo 14. novembra 2006, Kerckhaert a Morres, C-513/04, bod 22; rozsudok z 10. februára 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel a Österreichische Salinen, C-436/08 et C-437/08, bod 170). Pokiaľ ide o výkon daňovej právomoci, ktorá je takto rozdelená v rámci dvojstranných zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia, členské štáty sú totiž povinné dodržiavať pravidlá Únie (rozsudok z 12. decembra 2002, de Groot, C-385/00, bod 94; z 28. februára 2013, Beker, C-168/11, bod 34; zo 14. marca 2019, Jacob a Lennertz, C-174/18, bod 25). Konkrétne, právo EÚ síce neukladá povinnosť členskému štátu priznať kompenzáciu nevýhody, ktorá vyplýva z reťazového zdanenia pochádzajúceho výlučne zo súbežného výkonu daňových právomocí, ktoré majú rôzne členské štáty, avšak keď sa členský štát rozhodne ustanoviť takúto kompenzáciu, potom je povinný vykonávať takúto možnosť v súlade s právom Spoločenstva (rozsudok veľkej komory z 20. mája 2008, Orange European Smallcap Fund, C-194/06, bod 47). Keďže je však cieľom zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia zabrániť tomu, aby ten istý príjem bol zdanený v každej z dvoch zmluvných strán tejto zmluvy, a nie zabezpečiť, aby zdanenie, ktorému podlieha daňovník v zmluvnej strane, nebolo vyššie ako zdanenie, ktorému podlieha daňovník v druhej zmluvnej strane, menej výhodné

daňové zaobchádzanie, ktoré vyplýva z rozdelenia daňovej právomoci medzi dvoma členskými štátmi, jedným ako štátom bydliska daňovníka a druhým ako štátom zdroja príjmov zo závislej činnosti daňovníka a z nerovnosti existujúcej medzi daňovými systémami týchto dvoch štátov, nemožno preto považovať za diskriminačné či zakladajúce zakázané rozdielne zaobchádzanie (rozsudok z 24. októbra 2018, Sauvage a Lejeune, C-602/17, bod 28).

11. Keďže neexistuje judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá by sa týkala miery voľnej úvahy ponechanej členskými štátmi pri prijímaní mechanizmu na vylúčenie dvojitého zdanenia uplatniteľného v prípade vyplatenia spoločnosti rezidentovi členského štátu dividend pochádzajúcich zo zdroja v inom štáte, ktorý je založený na priznaní takejto spoločnosti daňového kreditu, ktorý je odpočítateľný najviac do výšky dane zodpovedajúcej v štáte, ktorého je spoločnosť rezidentom, týmto dividendám, odpoveď na dovolací dôvod Société Générale závisí od odpovede na otázku, či z hľadiska článku 56 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz článku 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, okolnosť, že uplatnenie pravidiel, pripomenutých v bode 5 tohto rozhodnutia, s cieľom kompenzovať dvojité zdanenie dividend vyplatených spoločnosti podliehajúcej v členskom štáte, ktorého je rezidentom, zdaneniu príjmov právnických osôb, spoločnosťou rezidentom iného štátu, ktorá z dôvodu výkonu daňovej právomoci týmto iným štátom podlieha zrážkovej dani, môže spôsobovať znevýhodnenie operácií s cennými papiermi zahraničných spoločností uskutočňovaných spoločnosťami, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb v prvom štáte, znamená, že keď si tento prvý štát zvolil možnosť kompenzácie dvojitého zdanenia, zachádza tým za rámec vzdania sa daňových príjmov, ktoré by mal, keby predmetné dividendy zdanil daňou z príjmov právnických osôb.
12. Táto otázka je rozhodujúca na vyriešenie sporu, ktorý má rozhodnúť Conseil d'Etat (Štátna rada), a z hľadiska výkladu je veľmi problematická. Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je preto potrebné predložiť ju Súdnemu dvoru Európskej únie a dovtedy, kým tento súd nerozhodne, prerušiť konanie o dovolaní Société Générale.

CONSEIL D'ETAT (Štátna rada, Francúzsko) ROZHODLA TAKTO:

Článok 1. Konanie o dovolaní, ktoré podala Société Générale, sa prerušuje dovtedy, kým Súdny dvor Európskej únie nerozhodne o tejto otázke: „Ak z hľadiska článku 56 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, teraz článku 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, okolnosť, že uplatnenie pravidiel pripomenutých v bode 5 tohto rozhodnutia, s cieľom kompenzovať dvojité zdanenie dividend vyplatených spoločnosti podliehajúcej v členskom štáte, ktorého je rezidentom, zdaneniu príjmov právnických osôb, spoločnosťou rezidentom iného štátu, ktorá z dôvodu výkonu daňovej právomoci týmto iným štátom podlieha zrážkovej dani, môže spôsobovať znevýhodnenie operácií s cennými papiermi zahraničných spoločností uskutočňovaných spoločnosťami, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb v prvom štáte, znamená, že keď

si tento prvý štát zvolil možnosť kompenzácie dvojitého zdanenia, zachádza tým za rámec vzdania sa daňových príjmov, ktoré by mal, keby predmetné dividendy zdanil daňou z príjmov právnických osôb?“

Článok 2: Toto rozhodnutie sa oznámi Société Générale, ministromi pre verejnú činnosť a verejné účty a tajomníkovi Súdneho dvora Európskej únie.

Kópia rozhodnutia sa zašle predsedovi vlády a generálnemu tajomníkovi Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj.

[*omissis*] [informácie týkajúce sa prerokovania]

[*omissis*] 24. apríl 2019.

[*omissis*]

[*omissis*] [signatári] [*omissis*] [formulácia o vykonateľnosti]

[*omissis*]

PRACOVNÝ DOKUMENT